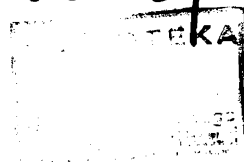

URZĄD PATENTOWY

F 16c 33/46

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20486.

Kl. 47 b, 12.

Carl Walter
(Wuppertal-Barmen, Niemcy).

47b, 33/46

Klatka do wałków.

Zgłoszono 31 stycznia 1933 r.
Udzielono 13 września 1934 r.
Pierwszeństwo: 4 lutego 1932 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest klatka do wałków, której wałki są osadzone luźno na wystęпах klatki. Według wynalazku wałki są umieszczone obok siebie tak, iż między nimi pozostają jedynie bardzo wąskie szczeliny, to znaczy klatka jest w zupełności prawie wypełniona wałkami. Oprócz tego klatka jest wykonana jako jednolita całość, a więc wałki są w niej nierozłączalnie zamocowane, przy czym występy klatki, służące do przytrzymywania wałków w klatce, są zabezpieczone od znacniejszego zużycia. Powyższe zalety osiąga się, stosując znane cechy, skojarzone ze sobą w pewien nowy zespół.

Pasma klatki są mianowicie wygięte w znany sposób nazewnątrz, według wynalaz-

ku jednak pasma te są wygięte prawie na całej ich długości, a wygięcie ich jest dobrane tak, iż po osadzeniu w klatce wałki powszechnie znanej budowy, zaopatrzone w stożkowe końce z wydrążeniami, przylegają do wewnętrznych krawędzi wygiętych pasm i nie obciążają występow klatki. Umożliwia to umieszczanie wałków blisko jeden obok drugiego i zapobiega nadmiernemu zużywaniu się występow klatki.

Na rysunku fig. 1 i 2 uwidoczniają w przekroju podłużnym i w rzucie poziomym przykład wykonania wynalazku.

Klatka, w której umieszczone są wałki *r*, składa się z pierścieni *d*, połączonych ze sobą pasmami *a*. Występy *b* pierścieni wchodzi w wydrążenia *c* końców wałków *r*.

Pasma *a* w pobliżu obu swych końców i na całej długości są wygięte nazewnątrz (fig. 2) tak, iż wałki *r* przylegają do wewnętrznych krawędzi wygiętych pasm *a*, a występy *b* znajdują się wewnątrz wydrążień *c*, lecz w pewnym oddaleniu od ścianek tych wydrążień. Jeżeli wał, przeprowadzony przez klatkę, posiada odpowiednio dużą średnicę, to przyciska on wszystkie wałki do wewnętrznych krawędzi pasm, jeżeli zaś wał ten posiada mniejszą średnicę i nie przyciska wszystkich wałków do pasm, to co najmniej pewna liczba pasm klatki będzie przylegała pod działaniem własnego ciężaru klatki do wałków, a występy *b* nie będą stykały się więc z wałkami. Występy te służą jedynie do przytrzymywania wałków w klatce i są wskutek powyższego zabezpieczone od większego zużycia. Dzięki temu łączą one wałki z klatką niezawodnie nawet w tym przypadku, gdy klatka jest przez czas dłuższy w użyciu, ponieważ w razie zwiększenia się średnicy wydrążień *c* wałków zwiększa się również oddalenie wy-

stępów *b* od ścianek wydrążień *c*. Końce wałków są ścięte stożkowo odpowiednio do wygięcia pasma *a* (fig. 1).

Zastrzeżenie patentowe.

Klatka do wałków, w której wałki są luźno osadzone obrotowo na wystęпах klatki, a pasma klatki są wygięte nazewnątrz, znamienna tem, że pasma (*a*) są wygięte na całej ich długości tak, iż po osadzeniu wałków (*r*) o stożkowych lub podobnych końcach w klatce co najmniej pewna ich liczba przylega do wewnętrznych krawędzi pasm, dzięki czemu wałki nie naciskają na występy (*b*) pierścieni (*d*) klatki, przyczem pasma (*a*) posiadają szerokość dobraną w zależności od średnicy wałków tak, iż pomiędzy wałkami pozostają jedynie wąskie szczeliny.

Carl Walter.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

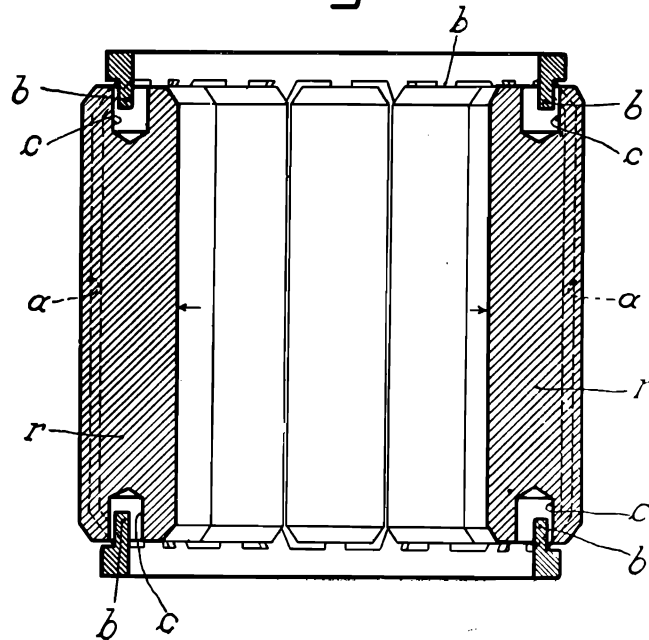

Fig. 2

